

Міністерство освіти і науки України
Навчально-науковий інститут фінансів, економіки, управління та права
Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Україна)
Українська асоціація з розвитку менеджменту та бізнес освіти (Україна)
Білостоцький технологічний університет (Польща)
Університет Гренландії (Гренландія)
«1 грудня 1918 р» Університет Альба Юлія (Румунія)
Вільнюський університет прикладних наук (Литва)
Сучавський університет імені Штефана Марє (Румунія)
Університет прикладних наук (Австрія)
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна (Україна)
Київський національний університет будівництва та архітектури (Україна)
Національний університет «Запорізька політехніка» (Україна)
Київський національний університет технологій та дизайну (Україна)
Львівській державний університет фізичної культури імені Івана Боберського (Україна)
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького (Україна)
Сумський державний аграрний університет (Україна)

СУЧАСНІ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

06 листопада 2025 року



**Co-funded by
the European Union**



Полтава
2025

- різноманіття природно-географічних зон, що обумовлює суттєві регіональні особливості ведення лісгосподарської діяльності;
- значна частка (майже 50 %) площі лісів екологічного значення з обмеженим експлуатаційним лісокористуванням;
- постійне зростання частки заповідних лісів, яка сьогодні вже перевищує 16 %;
- розосередженість лісових масивів поміж кількома десятками різних категорій постійних лісокористувачів, підпорядкованих профільним і непрофільним міністерствам і відомствам;
- значні площі лісів, які зростають у зонах радіоактивного забруднення та зонах, які зазнали і зазнають впливу воєнних дій, або перебувають на тимчасово окупованих територіях.

Основними напрямками інноваційно-інвестиційного трансформування лісової галузі України в контексті європейської інтеграції на макро- та мікрорівнях є:

- цифровізація управління лісгосподарською діяльністю;
- удосконалення процесів сталого управління лісами для досягнення належного екологічного, соціально відповідального та економічно життєздатного рівня, що відповідає європейським вимогам сертифікація за системами FSC та PEFC;
- модернізування та розвиток дорожньої інфраструктури для покращення виробничої, протипожежної та рекреаційної досяжності лісових масивів;
- оновлення парку універсальних та спеціалізованих високопродуктивних машин і механізмів для лісгосподарських, лісозаготівельних, та лісозахисних робіт;
- оптимізація на лісівничо-типологічних засадах мережі насіннево-селекційних центрів для лісовідновлення та лісорозведення.

На жаль, рівень інвестування у лісове господарство України у 2024 р. складав усього 6,18 дол. США на 1 га, тоді як у країнах ЄС цей показник сягав 24,00 дол. США на 1 га лісової площі. Основним внутрішнім джерелом інвестицій в галузі є чистий прибуток лісокористувачів, який в ДП «Ліси України» у 2024 р. склав 8,67 дол. США на 1 га [2].

Із 2026 р. очікується суттєве зростання зовнішніх джерел для інноваційно-інвестиційного трансформування лісового господарства після перетворення ДП «Ліси України» в акціонерне товариство зі стовідсотковою державною власністю. Окрім розширення можливостей кредитування та реалізація спільних інвестиційних проєктів це дозволить скеровувати кошти від аукціонного продажу неліквідних активів товариства, які раніше перераховувалися до державного бюджету, на інноваційний розвиток новоутвореної акціонерної компанії.

Список використаних джерел

1. Державне агентство лісових ресурсів України. Офіційний сайт. URL: <https://forest.gov.ua/> (дата звернення: 13.10.2025).
2. Державне підприємство «Ліси України». Офіційний сайт. URL: <https://e-forest.gov.ua/> (дата звернення: 13.10.2025).

УДК 005.8:338.24:004

Добровольська А.А., магістр
Науковий керівник: Комеліна О.В., д.е.н., професор
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ

Сучасний економічний простір характеризується необхідністю забезпечення сталого розвитку, що є інтегральною вимогою для підтримки та посилення конкурентоспроможності

підприємств, особливо в агропромисловому секторі. Концепція сталого розвитку вимагає гармонізації економічної ефективності, соціальної відповідальності та екологічної стійкості, що відома як модель Triple Bottom Line [8]. Це зобов'язує компанії активно реалізовувати цільові проекти, спрямовані на досягнення Цілей сталого розвитку ООН (ЦСР) [5], та забезпечувати відповідність жорстким міжнародним регуляторним вимогам, серед яких Директива ЄС щодо корпоративної звітності (CSRD) [4] та стандарти ISO [9]. Таким чином, ефективне управління проектами сталого розвитку, яке передбачає постійний моніторинг, точний облік та прозору звітність, набуває критичного значення [1, 2]. У цьому контексті, інформаційні системи (ІС) є ключовим стратегічним інструментом, здатним забезпечити необхідну автоматизацію, інтеграцію та прозорість багатоскладових проектних процесів [10].

Ефективне управління проектами (УП) базується на міжнародних методологіях, включаючи стандарти PMBOK [2] та гнучкі Agile-підходи [6], та охоплює життєвий цикл проекту від ініціації до завершення. У випадку проектів сталого розвитку, управління ускладнюється необхідністю постійного моніторингу та гармонізації довгострокових екологічних і соціальних цілей із короткостроковими економічними результатами. Це вимагає від Систем управління проектами (СУП) не лише стандартного функціоналу планування, а й можливості інтегрованого моніторингу кількісних і якісних показників, що безпосередньо впливають на репутацію та інвестиційну привабливість [7]. ІС відіграють вирішальну роль, забезпечуючи централізоване зберігання даних, автоматизацію звітності та покращення комунікації між усіма залученими підрозділами організації.

Практика застосування ІС була досліджена на прикладі ТОВ «Кернел Діджитал» – розробника цифрових рішень, зокрема платформи Storіo, для підприємств Kernel Group. Встановлено, що внутрішня ІТ-інфраструктура страждає від суттєвої проблеми – фрагментації (ізолюваності) даних між різними системами, які функціонують ізолювано. Ця відсутність єдиної інтегрованої платформи для управління соціально-екологічними проектами унеможливорює створення наскрізної та прозорої картини для зовнішніх стейкхолдерів та обмежує можливості для впровадження ефективної прогнозової аналітики.

Ключовим рішенням для подолання цієї організаційної та технічної проблеми є комплексна цифрова трансформація, яка передбачає глибоку інтеграцію спеціалізованих ІС-модулів (таких як EMIS) з існуючою інфраструктурою (ERP-системи) за допомогою API-інтерфейсів для забезпечення обміну даними в режимі реального часу. Такий підхід передбачає впровадження: EMIS (Environmental Management Information System) для деталізованого обліку та моніторингу екологічного впливу; CSR Management System для управління соціальними ініціативами; а також Project Management Module для інтеграції всіх даних сталого розвитку безпосередньо в процес планування. Успішна реалізація цієї інтегрованої стратегії вимагає послідовного підходу, що включає аудит даних, пілотне тестування, а також навчання та розвиток цифрових компетенцій персоналу. Створення автоматизованого модуля звітності є обов'язковим елементом, що дозволить генерувати стандартизовані звіти про реалізацію ЦСР, підвищуючи прозорість та довіру інвесторів.

Впровадження цієї цілісної, інтегрованої цифрової стратегії виступає стратегічним каталізатором для ТОВ «Кернел Діджитал», що забезпечить вагомий економічний та організаційний ефект – від скорочення операційних витрат та мінімізації втрат ресурсів завдяки прогнозній аналітиці, до зміцнення фінансової стабільності та відповідності міжнародним вимогам, що є ключовою запорукою довгострокової стійкості в глобальному агробізнесі.

Список використаних джерел

1. Kerzner H. Project management: a systems approach to planning, scheduling, and controlling. – John Wiley & Sons, 2009.
2. PMI. A Guide to the Project Management Body of Knowledge (PMBOK® Guide) – Seventh Edition. 2021.
3. Онищенко В. О., Редкін О. В., Комеліна О. В., Толкачов Д. М. Управління

проектами. Теорія і практика професійного управління бізнес-проектами та програмами розвитку. Частина 1. Загальна характеристика проектного та мультипроектного менеджменту: підручник. Полтава, ПолтНТУ, 2016. 284 с.

1. Матеріали Європейської Комісії щодо Директиви CSRD. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX:32023R2772> (дата звернення: 20.10.2025).
4. Komelina O., Korobka S., Kondratieva H., Lazor O., Lazor O. Mechanisms of Management Adaptation to Sustainable Development Standards under the Condition of Global Changes. *Problemy Ekorozwoju*. 2025. Т. 20. № 2. С. 245–254.
5. Комеліна О. В., Корсунська М. Ю. Практико-орієнтований підхід до проектного управління креативним потенціалом підприємств. *Економіка, фінанси, менеджмент: актуальні питання науки і практики*, 2023. № 2. С. 59–73. URL: <http://efm.vsau.org/> 59-73 (дата звернення: 20.10.2025).
6. Porter M. E., Kramer M. R. Creating Shared Value. *Harvard Business Review*. 2011.
7. Elkington J. Cannibals with Forks: The Triple Bottom Line of 21st Century Business. 1997.
8. ISO 14001:2015. URL: <https://www.iso.org/standard/60857.html> (дата звернення: 20.10.2025).
9. Laudon K. C., Laudon J. P. *Management Information Systems: Managing the Digital Firm*. 2020.
10. Komelina O., Kharchenko Y. Environmental and economic risks in the implementation of a model of sustainable development of enterprises in the context of energy challenges. *Economics and Region*. 2024. № 3 (94). С. 164–170.
11. Komelina O., Korobka S., Kondratieva H., Lazor O., Lazor O. Mechanisms of Management Adaptation to Sustainable Development Standards under the Condition of Global Changes. *Problemy Ekorozwoju*. 2025. Т. 20. № 2. С. 245–254.

УДК 658.3: 364.072.7

Животенко В.О., к.е.н., доцент

Управління аналітичної роботи, соціальної підтримки ветеранів та розвитку соціальних послуг Департаменту соціального захисту населення Полтавської міської ради
(м. Полтава, Україна)

Соболь В.В., аспірант

Полтавський університет економіки і торгівлі
(м. Полтава, Україна)

КОРПОРАТИВНА КУЛЬТУРА СТІЙКОСТІ, ПАТРІОТИЗМУ ТА ВОЛОНТЕРСТВА

Корпоративна культура виявляється особливо важливою для компаній під час війни, коли зміни в економічному та соціальному середовищі можуть бути радикальними та швидкими. Корпоративна культура визначає цінності, норми поведінки та способи реагування працівників на стресові ситуації, що стають критичними в періоди невизначеності та кризи. Культура сприяє згуртованості колективу, допомагаючи протистояти внутрішнім конфліктам і забезпечуючи одностайність у прийнятті важливих рішень для компанії. Надійна та спрямована на підтримку корпоративна культура може зберегти високий рівень моралі, мотивації та продуктивності працівників навіть за складних умов. Крім того, корпоративна культура впливає на сприйняття підприємства з боку зовнішніх стейкхолдерів, включно з клієнтами, партнерами та інвесторами, що може мати величезне значення в періоди кризи [1].

Фундаментом ефективної корпоративної культури є стійкість. Корпоративна стійкість – це не лише фінансова міцність, але й здатність організації швидко адаптуватися до криз, зберігати ключових фахівців та підтримувати безперервність бізнес-процесів в умовах